

Arrest

nr. 29 999 van 17 juli 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X
die verklaren op te treden als lasthebbers voor X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, van onbekende nationaliteit, op 2 april 2009 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 3 maart 2009 tot weigering van de afgifte van een visum type D aan X en X.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VREBOS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De heer X en mevrouw X dienden op 3 oktober 2008 een aanvraag in bij de Belgische ambassade te Pristina teneinde in het bezit gesteld te worden van een visum type D.

1.2. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid besliste op 3 maart 2009 de gevraagde visa te weigeren.

Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

"(...) Betrokkenen kunnen zich niet beroepen op de richtlijnen van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat de Dienst Vreemdelingenzaken visumaanvragen ontving op naam X, geboren op X,

en X, geboren op X, om hun zoon X, geboren op X, in België te vervoegen;

Overwegende dat het dossier geldoverschrijvingen op naam van begunstigten en informatie met betrekking tot de inkomsten van de aanvragers bevatte;

Overwegende echter dat er geen bewijzen met betrekking tot de inkomsten van Bajrami Halit werden voorgelegd en het dossier om deze reden in uitstel werd geplaatst op 23/12/2008;

Overwegende dat aangetoond werd dat de zoon in België over onvoldoende bestaansmiddelen beschikt om twee bijkomende personen ten laste te nemen;

Bijgevolg is op onvoldoende wijze aangetoond dat betrokkenen ten laste zijn van hun zoon in België.

Bijgevolg wordt het visum geweigerd.

(...)

Wettelijke referenties: Art. 40 ter.(...)"

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoekers om verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt in een exceptie op dat het door de heer Halit BAJRAMI en mevrouw Sofe BAJRAMI ingediende verzoekschrift onontvankelijk is daar zij niet het vereiste persoonlijke en directe belang hebben bij de vordering.

De Raad stelt vast dat de heer Halit BAJRAMI en mevrouw Sofe BAJRAMI bij aangetekend schrijven van 2 april 2009 een beroep instelden tegen de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 3 maart 2009 waarbij aan de heer Zeq BAJRAMI en aan mevrouw Zyher BAJRAMI de afgifte van een visum type D werd geweigerd. Uit het administratief dossier blijkt dat de heer Zeq BAJRAMI en mevrouw Zyher BAJRAMI op 3 oktober 2008 een aanvraag indienden bij de Belgische ambassade te Pristina, in Kosovo, tot het verkrijgen van een visum type D teneinde hun Belgische zoon, Halit BAJRAMI, te vervoegen.

Artikel 39/56, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

"De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

(...)

De partijen mogen zich laten vertegenwoordigen of bijstaan door advocaten die ingeschreven zijn op de tabel van de Orde der Advocaten of op de lijst van de stagiairs, alsook, volgens de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, door de onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie die gerechtigd zijn om het beroep van advocaat uit te oefenen".

Het belang dient persoonlijk en rechtstreeks te zijn. Onder het persoonlijk karakter van het belang dient te worden begrepen de vereiste dat de verzoeker zich in een bepaalde rechtsverhouding ten opzichte van de bestreden beslissing moet bevinden. Er dient steeds een voldoende geïndividualiseerd verband te bestaan tussen de bestreden beslissing en de verzoeker zelf. Het rechtstreeks karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing.

Het houdt in dat er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beide.

In casu dient te worden vastgesteld dat de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 3 maart 2009 enkel betrekking heeft op diegenen wiens visumaanvragen worden geweigerd, met name de heer Zeq BAJRAMI en mevrouw Zyher BAJRAMI. De heer Halit BAJRAMI en mevrouw Sofe BAJRAMI, zijnde respectievelijk de zoon en schoondochter van de heer Zeq BAJRAMI en mevrouw Zyher BAJRAMI, beschikten derhalve niet over het vereiste persoonlijk belang bij de huidige vordering tot nietigverklaring nu de beslissing niet aan hen is gericht. Bijgevolg dient te worden besloten dat de heer Halit BAJRAMI en mevrouw Sofe BAJRAMI niet de vereiste hoedanigheid hebben om huidig voorliggend verzoekschrift aanhangig te maken bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 19 augustus 2005, nr. 148 268).

In de repliekmemoirie wordt erkend dat het inleidende verzoekschrift werd ondertekend en neergelegd door de heer Halit BAJRAMI, doch wordt tevens gesteld dat hij dit enkel deed *“uit naam van diens ouders”* en hij derhalve enkel optrad als lasthebber. Bij de repliekmemoirie wordt het ingediende verzoekschrift nogmaals gevoegd, ditmaal voorzien van de vingerafdrukken van Zeq BAJRAMI en Zyher BAJRAMI *“ter aanduiding van hun persoonlijke vordering.”*

De Raad benadrukt dat een verzoekschrift ingediend door een lasthebber slechts ontvankelijk is indien blijkt dat de verzoekers het voor akkoord ondertekenden (RvS 14 februari 1955, nr. 4079; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, p 149-150, nr. 188). In casu werd het inleidende verzoekschrift evenwel slechts ondertekend door de heer Halit BAJRAMI en mevrouw Sofe BAJRAMI en werd er bovendien nergens in het verzoekschrift vermeld dat zij als lasthebbers optraden voor de heer Zeq BAJRAMI en mevrouw Zyher BAJRAMI.

Daarnaast moet erop worden gewezen dat de grond van niet-ontvankelijkheid van het verzoekschrift om reden dat het verzoekschrift is ingediend door derden die niet over de vereiste hoedanigheid beschikten, enkel ongedaan kan worden gemaakt door middel van een nieuw verzoekschrift dat tijdig wordt ingediend door de procesbevoegde verzoeker(s) (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, p. 150, nr. 189).

De Raad merkt op dat de heer Zeq BAJRAMI en mevrouw Zyher BAJRAMI, hebben nagelaten om overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet een ontvankelijk verzoekschrift in te stellen binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waarbij hen een visum type D geweigerd werd. De repliekmemoirie met in bijlage het door de heer Zeq BAJRAMI en mevrouw Zyher BAJRAMI alsnog van hun vingerafdrukken voorziene verzoekschrift werd slechts bij aangetekend schrijven van 26 mei 2009 overgemaakt.

Er dient derhalve te worden besloten dat het beroep tot nietigverklaring ingesteld door de heer Halit BAJRAMI en mevrouw Sofe BAJRAMI onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK